

Az alapeljárás felei

Fellebbező: PI Pharma NV

Ellenérdekű felek: Novartis AG, Novartis Pharma NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 34–EUMSZ 36. cikket, hogy abban az esetben, ha egy védjeggyel ellátott gyógyszert (referencia-gyógyszer) és egy generikus gyógyszert egymással gazdasági kapcsolatban álló vállalkozások hoztak forgalomba az EGT-ben, a tagállamok között a piacok egymástól való mesterséges elzárásához vezethet, ha a védjegyjogosult fellép a generikus gyógyszernek az e gyógyszert a védjeggyel ellátott gyógyszer (referencia-gyógyszer) védjegyének elhelyezése révén újracsomagoló párhuzamos importőr által az importáló államban történő további forgalmazása ellen?
- 2) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén: a BMS-kritériumok alapján kell-e ebben az esetben megvizsgálni a védjegyjogosult ezen újracímkezés elleni fellépését?
- 3) Jelentőséggel bír-e ezen kérdések megválaszolása szempontjából, hogy a generikus gyógyszer és a védjeggyel ellátott gyógyszer (referencia-gyógyszer) azonos gyógyszer, illetve a párhuzamos importról szóló, 2001. április 19-i királyi rendelet 3. cikkének 2. § -a szerint azonos terápiás hatással rendelkezik?

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2020. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzamt T kontra S

(C-269/20. sz. ügy)

(2020/C 297/41)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Finanzamt T

Alperes: S

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e élni azzal a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében a tagállamok számára biztosított lehetőséggel, hogy együtt, egyetlen adóalanyként kezeljék azokat a területükön letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefűznek,
 - a) hogy az említett alanyok közül azon alany tekintetében kell az egyetlen adóalanyként való kezelésnek megvalósulnia, amely ezen alanyok valamennyi ügylete tekintetében adóalanynak minősül, vagy úgy,
 - b) hogy az egyetlen adóalanyként való kezelésnek feltétlenül – és ezáltal jelentős mértékű adóbevétel-kiesés elviselése mellett is – az egymással szoros kapcsolatban álló alanyoktól elkülönülő, külön a héával összefüggő célokra létrehozandó fiktív adóalanynak minősülő héacsoporthoz kell vezetnie?
2. Amennyiben az első kérdésre az a) választ kell adni: Az következik-e az Európai Unió Bíróságának a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében vett vállalkozásidegen célokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából (az Európai Unió Bíróságának 2009. február 12-i VNLTO-ítélete, C-515/07, EU:C:2009:88), hogy az olyan adóalany esetében, amely
 - a) egyrészt gazdasági tevékenységet végez, és ennek során a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében vett, ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtást végez,

- b) másrészt pedig olyan tevékenységet végez, amelyet hatóságként folytat (közhatalmi tevékenység), és amelyre vonatkozóan a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 4. cikkének (5) bekezdése értelmében nem minősül adóalanynak,

az adóalany gazdasági tevékenységi ága által a közhatalmi tevékenységi ág részére ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtást nem kell megadóztatni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 6. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján?

(¹) HL 1977. L 145., 1. o.

A Giudice di pace di Massa (Olaszország) által 2020. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – GN, WX kontra Prefettura di Massa Carrara, Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(C-274/20. sz. ügy)

(2020/C 297/42)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di pace di Massa

Az alapeljárás felei

Felperesek: GN, WX

Alperesek: Prefettura di Massa Carrara, Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az „állampolgárság alapján történő megkülönböztetés” tilalmának az EUMSZ 18. cikk értelmében vett fogalmát, hogy a tagállamok részéről tilos minden olyan szabályozás, amely akár közvetetten, rejtetten és/vagy anyagi szempontból nehézséget okozhat a többi tagállam állampolgárai számára?
- 2) Amennyiben az első kérdésre igenlő választ kell adni, a Codice della Strada (közúti törvénykönyv) 93. cikkének 1-bis. bekezdése szerinti, a hatvan napot meghaladó olaszországi tartózkodást követően a külföldi rendszámmal történő közlekedésre vonatkozó (a gépjármű tulajdonosától független) tilalom nehézséget okozhat-e más tagállamok (külföldi rendszámú gépkocsival rendelkező) állampolgárai számára, következésképpen állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetésnek minősülhet-e?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a következő fogalmakat:
 - a. „a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog” az EUMSZ 21. cikk értelmében,
 - b. a „belső piac” az EUMSZ 26. cikk értelmében, amely egy olyan „belső határok nélküli térség, amelyben a Szerződések rendelkezéseivel összhangban biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása”;
 - c. „[a]z Unión belül biztosítani kell a munkavállalók szabad mozgását” az EUMSZ 45. cikk értelmében,
 - d. „tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás” az EUMSZ 49–55. cikk értelmében,
 - e. „tilos az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy” EUMSZ 56–62. cikk értelmében,

hogy az olyan nemzeti rendelkezések is tiltottak, amelyek az uniós polgárok számára – akár közvetetten, rejtetten és/vagy anyagi szempontból – korlátozhatják, megnehezíthetik vagy bármilyen módon érinthetik a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog, a munkavállalók Unión belüli szabad mozgáshoz való joga, valamint a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága gyakorlását?